

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal în componența:
președinte – Nicolae Gordilă,
judecători – Elena Covalenco și Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, împotriva încheierii judecătorului de instrucție a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 23 decembrie 2013, privind anularea ordonanțelor procurorului în Procuratura mun.Chișinău, O.Pavlovschi din 17 ianuarie 2013, a procurorului în Secția conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, R.Recean și din 03 decembrie 2013 emisă de procurorul, șef al Secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, V.Morari.

C O N S T A T Ă :

1. Prin ordonanța din 17 ianuarie 2013, emisă de procurorul în Procuratura mun.Chișinău, O.Pavlovschi, s-a dispus de a preda la păstrare Inspectoratului Fiscal de stat din mun.Chișinău mijloacele bănești recunoscute în calitate de corp delict în baza ordonanței menționate, pe cauza penală nr.2012028109.

2. La 19 noiembrie 2013, prin ordonanța emisă de procurorul în Secția conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, R.Recean, cererea lui V.Harti privind restituirea banilor în sumă de 185 000 euro a fost respinsă, ca neîntemeiată, iar la 03 decembrie 2013, prin ordonanța emisă de procurorul, V.Morari, șef al Secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, a fost respinsă, ca neîntemeiată, plîngerea lui V.Harti împotriva ordonanței din 19 noiembrie 2013.

3. La 04 decembrie 2013, în adresa Judecătoriei Centru, mun.Chișinău, a parvenit plîngerea avocatului O.Televca, în numele petiționarului V.Harti, depusă în ordinea art.313 CPP, în care acesta a solicitat anularea:

- ordonanței din 17 ianuarie 2013, emisă de procurorul Procuraturii mun.Chișinău, O.Pavlovschi, pe cauza penală nr.2012028109 privind recunoașterea în calitate de corp delict a mijloacelor bănești, indicate în partea descriptivă a ordonanței respective;

- ordonanței din 19 noiembrie 2013, emisă de procurorul Procuraturii Generale, R.Recean, prin care s-a respins cererea lui V.Harti de restituire a mijloacelor bănești;

- ordonanței din 03 decembrie 2013, emisă de procurorul, V.Morari, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, plîngerea lui V.Harti depusă în ordinea prevăzută de art.299/1 CPP, prin care s-a contestat ordonanța procurorului în Secția conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV, R.Recean, din 07 noiembrie 2013.

4. Prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 23 decembrie 2013, plîngerea înaintată de avocatul O.Televca, în

numele petiționarului V.Harti, a fost admisă parțial, cu dispunerea anulării:

- ordonanței din 17 ianuarie 2013, emisă de procurorul Procuraturii mun.Chișinău, O.Pavlovschi, pe cauza nr.2012028109 privind recunoașterea în calitate de corp delict a mijloacelor bănești, indicate în partea descriptivă a ordonanței date;

- ordonanței din 19 noiembrie 2013, emisă de procurorul Procuraturii Generale, R.Recean, prin care s-a respins cererea lui V.Harti de restituire a mijloacelor bănești;

- ordonanței din 03 decembrie 2013, emisă de procurorul ierarhic superior a Procuraturii Generale, V.Morari, prin care s-a respins, ca neîntemeiată, plîngerea lui V.Harti împotriva ordonanței din 19 noiembrie 2013, a procurorului Procuraturii Generale, R.Recean.

Totodată s-a dispus restituirea mijloacelor financiare ridicate în baza procesului-verbal de percheziție din 09 noiembrie 2012 și anexate ca corp delict în baza ordonanței din 17 ianuarie 2013, emisă de procurorul Procuraturii mun. Chișinău, O.Pavlovschi, pe cauza nr.2012028109.

În rest, cerințele petiționarului V.Harti au fost respinse, ca nefondate.

5. Încheierea menționată a devenit irevocabilă la data pronunțării.

6. În motivarea soluției adoptate, instanța a constatat că, în cadrul cauzei penale nr.2012028109, la 09 noiembrie 2012, au fost efectuate percheziții la domiciliul lui V.Gurev, precum și în sediul firmei administrate de către acesta - SRL "CSV-Vandis-grup" situată în mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare 130, cu participarea lui V.Gurev și a altor lucrători ai societății, fiind întocmit procesul-verbal de percheziție, prin care au fost ridicate mijloace financiare.

Prin ordonanța din 17 ianuarie 2013 emisă de către procurorul Procuraturii mun.Chișinău, O.Pavlovschi, mijloacelor bănești ridicate au fost recunoscute în calitate de corp delict și predate la păstrare.

Instanța de judecată a reținut că, potrivit materialelor dosarului s-a constatat că, la 07 noiembrie 2012, petiționarul V.Harti, în calitate de „împrumutător” i-a transmis cu titlu de împrumut lui V.Gurev bani în sumă de 185 000 euro pe un termen de pînă la data de 07 noiembrie 2014.

Petiționarul V.Harti a depus o cerere către Secția conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV, prin care a solicitat restituirea banilor în sumă de 185000 euro, în diferită valută, împrumutate de către el la data de 07 noiembrie 2012 lui V.Gurev, destinate construcției unui edificiu.

Prin ordonanța din 19 noiembrie 2013, emisă de procurorul în Secția conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV, R.Recean, a fost respinsă cererea petiționarului V.Harti în partea ce ține de restituirea banilor în sumă de 185000 euro, ca fiind neîntemeiată.

Ordonanța nominalizată a fost contestată la 29 noiembrie 2013, de către petiționarul V.Harti, în ordinea prevăzută de art.299/1 CPP la procurorul ierarhic superior, iar la 03 decembrie 2013, cererea a fost respinsă prin ordonanța procurorului Șef al Secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV, V.Morari.

Prin urmare, instanța de judecată a ajuns la concluzia că argumentele părții apărării sînt pertinente pentru judecarea cauzei, urmînd a admite plîngerea parțial, respingînd doar cerința petiționarului de a restitui suma de 185000 euro, întrucît nu se poate pronunța asupra unor sume exacte de bani și asupra destinatarului, însă, numai

doar prin restituirea mijloacele financiare ridicate în baza procesului-verbal de percheziție din 09 noiembrie 2012 și anexate ca corp delict în baza ordonanței din 17 ianuarie 2013, emisă de procurorul Procuraturii mun.Chișinău O.Pavlovschi, pe cauza nr.2012028109.

7. Încheierea nominalizată este atacată cu recurs în anulare de către Procurorul General Adjunct, Ig.Serbinov care, cu trimitere la art.453 alin.(1) CPP, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În argumentarea recursului declarat, procurorul invocă faptul că, instanța de judecată la adoptarea hotărârii din 23 decembrie 2013 și-a depășit în mod vădit competențele

atribuite prin lege, deoarece nu a luat în considerație faptul, că legalitatea ordonanței indicate supra, nu a fost contestată de către petiționar la procuror în conformitate cu prevederile art.299 – 299¹ CPP. Astfel, expunându-se asupra legalității ordonanței din 17 ianuarie 2013, instanța de judecată a ignorat flagrant prevederile art.313 CPP și Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.7 din 04.07.2005 "Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale".

Recurentul menționează că, instanța de judecată nu a analizat argumentele invocate în susținerea poziției procurorului, ori în încheierea instanței de judecată a fost indicat, la general, că procurorul a pledat pentru respingerea plîngerii ca fiind neîntemeiată și temeieri de anulare nu sînt, dar a oferit credibilitate afirmațiilor avocatului și petiționarului, care nu au prezentat careva probe întru confirmarea lor.

Unicul motiv indicat în încheierea instanței de judecată, care a stat la baza declarării nulității ordonanțelor contestate, a fost următorul: *"Actele procesuale contestate au fost adoptate prematur, fără examinarea multilaterală a afirmațiilor petiționarului invocate în plîngerea inițială, cum și invocate în ședința de judecată de către avocatul petiționarului."*

Totodată, recurentul invocă că nu este clar pct.4) din încheierea judecătorului de instrucție, și anume care mijloace financiare urmează a fi restituite și cine este destinatarul restituirii mijloacelor financiare, odată ce V.Harti pretinde doar la suma de 185 000 euro.

Prin urmare, hotărârea instanței este una nemotivată și neclară, iar cele invocate supra, denotă cu certitudine caracterul ilegal al încheierii instanței de judecată la examinarea cererii avocatului O.Televca în interesele lui V.Harti, fiind astfel încălcate principiile generale ale procesului penal prevăzute de art.7 și 24 Cod de procedură penală - legalitatea procesului penal și principiul contradictorialității în procesul penal, încălcări care constituie erori de drept, ce nu pot fi corectate decît prin anularea hotărârii contestate.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, pentru următoarele considerente.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, în redacția Legii nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, în redacția Legii sus-menționate, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

În cazul în care, potrivit legii, o hotărâre judecătorească nu parcurge căile ordinare de atac, aceasta deși a devenit irevocabilă, nu dispune de calea extraordinară de atac, adică nu poate fi contestată cu recurs în anulare.

Astfel, modificările survenite în procedura penală, permit de a conchide că hotărârile adoptate de judecătorul de instrucție în ordinea art.313 Cod de procedură penală, nu pot fi examinate în ordinea recursului în anulare.

Cele menționate denotă faptul că, în speță, încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru, mun.Chișinău, adoptată în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute de alin.(1) art.452 Cod de procedură penală, care pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

În aceste împrejurări, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, din motiv că încheierea în cauză nu poate fi contestată cu recurs în anulare.

9. În conformitate cu art.432, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 23 decembrie 2013.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 mai 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun